

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **T. I. C. C. R., a. s.**, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem v Praze 4, Zelený pruh 95/97, za účasti **Krajského úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2004, č. j. 22 Ca 509/2002 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Okresního úřadu Přerov, referátu regionálního rozvoje, jehož právním nástupcem je Krajský úřad Olomouckého kraje, ze dne 3. 10. 2002, č. j. RR-751/1016/02, ze dne 3. 10. 2002, č. j. RR-752/1017/02, ze dne 7. 10. 2002, č. j. RR-753/1018/02, ze dne 21. 10. 2002, č. j. RR-754/1019/02, ze dne 25. 10. 2002, č. j. RR-764/1032/02, a ze dne 1. 11. 2002, č. j. RR-765/1033/02, které zamítly odvolání stěžovatele proti rozhodnutím stavebního úřadu Městského úřadu v Přerově a v Lipníku nad Bečvou, blíže konkretizovaným ve výše uvedených rozhodnutích, kterými byly zamítnuty návrhy stěžovatele na vydání rozhodnutí o zřízení věcného břemene k nemovitostem v rozhodnutí blíže specifikovaným dle ust. § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc, a napadená rozhodnutí byla potvrzena.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2004, č. j. 7 As 26/2004 - 48, byla kasační stížnost stěžovatele zamítnuta. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno současně se shora uvedeným rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě usnesením zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 13. 10. 2005, č. j. Konf 91/2005 - 6.

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

S ohledem na okolnost, že zvláštní senát svým usnesením specifikovaným výše zrušil nejen rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ale i předcházející rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, přešla rozhodovací pravomoc v předmětné věci zpět na krajský soud. Nejvyšší správní soud je proto nucen kasační stížnost stěžovatele dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout, neboť neexistuje napadené rozhodnutí krajského soudu, a tudíž nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, takže v řízení nelze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu